

PŘEMĚNA SEXUÁLNÍ ENERGIE

Bhagavadgíta o sexuální touze

Vybráno ze Satsangu 7.2.2003

Óm Šrí Paramátmane Namaha

Jedna z nejobtížnějších věcí je naprosto se osvobodit od sexuální přitažlivosti.

Tato tendence nás neopouští ani na velmi vysokém stupni vývoje. Přichylnost k opačnému pohlaví a prožitek příjemnosti odchází až po osvícení - ne předtím.

Bhagavadgíta, kapitola 2, verš 59:

„Smyslové podněty propouštějí toho, kdo se z nich netěší svými smysly. Chuť na ně však přetrvává. Tato chuť se ztrácí u člověka vyrovnané mysli, když spatřuje Svrchované.“

Svrchované je psáno s velkým písmenem a znamená Bůh. Pán tu praví velmi jasně, že smyslové podněty propouštějí toho, kdo se z nich netěší svými smysly. Co to znamená? Když oddělíte své smysly od podnětů, nebude tu přirozeně žádné spojení smyslů s podněty.

Ukončili jste například vztah s přítelem či přítelkyní. Vrátili jste se právě z Indie a řekli jste jí nebo jemu: „Teď jsem pochopil pravdu, alespoň teoreticky, a chci se stát dokonalým jogínem. Proto ode dneška končím se vztahy. Co bylo, bylo. Minulost je pryč. Ode dneška se ze mě stává jógi.“ Takhle to před svou přítelkyní či přítelem nebo dokonce manželem či manželkou prohlásíte.

Ukončíte veškeré kontakty, ale až si pak půjdete lehnout, objeví se: „Ona ale byla opravdu moc hezká.“ Nebo: „Byl ale opravdu mužný a tak přitažlivý.“ Pokračuje to ve vás. Co s tím naděláte? Přestali jste se s tím člověkem stýkat, ale chuť ve vás přetrvává. Tenhle problém nastane vždycky.

Proto to Pán říká jasně: Chuť odchází, až když spatříme Svrchované. Touha se vytrácí až po osvícení a zážitku svého skutečného Já. Neznamená to, že je potom člověk bez touhy úplně vyschlý. Ne. Je plný lásky, ale opustila ho vášeň a chtivost. I duchovně realizovaný člověk vidí tváře druhých lidí a rozlišuje, jak muži a ženy vypadají, ale nenachází v tom zalíbení ani potěšení. Vyvstává v něm jen láska a přání, aby hledající duchovně prozíreli.

Jeden velký svatý uváděl velmi dobrý příklad ilustrující vnitřní stav duchovně realizovaného člověka. Lidé bývají lační po penězích. Když takovou hromádku bankovek položíte před krávu, vidí je, ale nic to s ní neudělá. Ani se jí to netkne. Stejně tak když osvícený muž vidí krásnou ženu nebo osvícená žena pohledného muže, registrují je, ale uvnitř, stejně jako u krávy, neprobíhá žádná reakce. Duchovně realizovaní lidé jsou pouze plní lásky a přání duchovního pokroku.

„Smyslové podněty propouštějí toho, kdo se z nich netěší svými smysly. Chuť na ně však přetrvává...“ Vztah je navenek náležitě ukončen, ale touha po něm přetrvává.

Jak může tato inklinace odejít? *„Tato chuť se ztrácí u člověka vyrovnané mysli, když spatřuje Svrchované.“*

Jak je to těžké, si můžeme přečíst v dalším verši.

Bhagavadgíta, kapitola 2, verš 60:

„Smysly, které jsou svou povahou neukázněné, mocně strhují i mysl moudrého člověka, který praktikuje sebekontrolu, Ardžuno.“

Takto Pán promlouvá ke svému žákovi: „Poslouchej, Ardžuno. Touhy jsou velmi silné a je přirozeností smyslů být neukázněné. Jejich podstatou je neustálý neklid. Těkají stále sem a tam. Týká se to nejen smyslů běžného člověka, ale i moudrého hledajícího.“ Platí to i pro člověka, který se považuje za moudrého a snaží se nenechat ovládat svými smysly. Týká se to i moudrého člověka, který usiluje o sebeovládání, i hledajícího, který se snaží stát jogínem. I jeho mysl silně strhávají smysly.

Bude prospěšné, když si přečteme i další verš.

Bhagavadgíta, kapitola 2, verš 61:

„Proto, když je člověk všechny přivedl pod kontrolu a usebral svou mysl, měl by usednout k meditaci, odevzdáváje svoje srdce i duši Mně. Proto ten, jehož smysly jsou ovládnuty, je považován za toho, kdo má vyrovnanou mysl.“

„Proto, když je člověk všechny přivedl pod kontrolu a usebral svou mysl, měl by usednout k meditaci, odevzdáváje svoje srdce i duši Mně...“ To je důležitá věc – odevzdává se Mně, Pánu. Nemyslete si, že získáte kontrolu nad smysly svými vlastními silami. Sebeovládání dosáhnete prostřednictvím spoléhání se na Pána, Krista, Krišnu či Buddhu... Pokud si myslíte: „Už praktikuji pět let, a tak ode dneška s tímhle končím“, ego vás klame. Může se stát, že ujedete. Snažte se, jak nejvíc můžete, ale odevzdávejte vše Bohu.

Na duchovní cestě se vyskytují dva nesprávné přístupy. Vyvíjíte-li úsilí, ale v duchu se holedbáte, že to zvládnete sami, jste klamáni svým egem. Druhou chybou je, když necháváte všechno na Bohu a nevyvíjíte žádnou snahu. I to je špatně.

Vynaložte co největší úsilí, jakého jste schopni, ale pak vše přenechejte Bohu. Spoléhat na Boha znamená modlit se k Němu. Snažte se a zároveň prostě Boha: „Ó, Pane, osvobod' mě od této touhy. Prosím, zbav mě toho.“

.....